

„Fericii cei săraci
în duh,
pentru că a lor
este împărăția
cerurilor!”
(Mt 5,3)

este ceea ce îl numim
„predica de pe munte”.

Este „vestea cea bună” adusă
de Isus, care dă bucurie
și speranță celor din urmă,
care inspiră încredere în iubirea
lui Dumnezeu care se apropie de
cei care sunt în
încercare și durere.

Această veste a bucuriei
și a mântuirii este deja sintetizată
în prima dintre cele opt fericiri
care asigură împărăția cerurilor
celor săraci în duh:

Dar ce înseamnă
să fim
„săraci în duh”?

„Fericii cei săraci în duh...”

Isus a început de puțină vreme
viața publică:
cheamă la convertire,
vestește că împărăția lui Dumnezeu
este aproape,
vindecă orice fel de boală
și de infirmitate.
Mulțimile încep
să-l urmeze.
Atunci urcă pe un munte
și, adresându-se celor
care-l înconjoară, enunță
programul său de viață:

Înseamnă să fim detașați
de bunurile și de lucrurile pe
care le deținem, de făpturi,
de noi înșine...
să nu ne încredem în bogății,
ci în iubirea lui Dumnezeu
și în providența sa.

Suntem adesea „plini” de
preocupări pentru sănătate,
de neliniști pentru rudele noastre,
de teamă nedeslușită pentru o
anumită muncă, de incertitudini
cu privire la cum să ne comportăm,
de temeri pentru viitor...

dintr-un comentariu de Chiara Lubich
al Cuvântului vieții din nov03

Cuvântul Vieții

centro.rpu@focolare.org

mișcarea
focolarelor
Prelucrat de Centrul Internațional Tineri pentru Unitate

„Feriți cei săraci
în duh,
pentru că a lor
este împărăția
cerurilor!”

(Mt 5,3)

Toate acestea ne pot bloca
sufletul și să-l închidă în sine,
împiedicându-l să se
deschidă lui Dumnezeu
și față de frați.
Ei bine, tocmai în aceste
momente de suspendare
cel „sărac în duh”
crede în iubirea lui Dumnezeu,
și aruncă în **El orice
preocupare**,
experientând iubirea
sa de Tată.

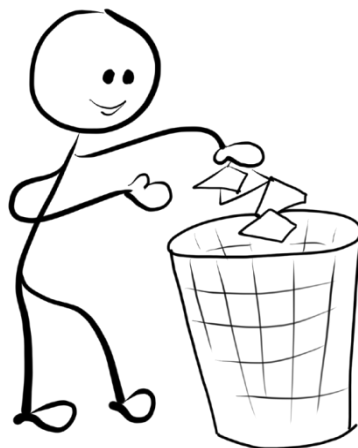
„Când suntem săraci în
duh”?

Suntem „săraci în duh” când ne
lăsăm conduși de iubirea față
de ceilalți.

Atunci **împărțim și punem
la dispoziția** celor care sunt
în nevoie ceea ce avem :
**un surâs,
timpul nostru,
bunurile,
capacitățile noastre.**

Celor care trăiesc această
curăție a inimii și această
sărăcie a spiritului,
Isus le asigură stăpânirea
împărăției cerurilor: ei sunt

**Feriți, ”... pentru că a lor
este împărăția cerurilor”.**

dintr-un comentariu de Chiara Lubich
al Cuvântului vieții din noi03
Cuvântul Vieții
mișcarea
focularelor
Prelicrat de Centrul Internațional Tineri pentru Unitate

Împărăția Cerurilor nu se cumpără
cu bogăția și nu se cucerește
cu puterea.

Se primește în dar.

De aceea Isus cere
să fim ca niște copii sau ca
săracii care, asemenea copiilor,
au nevoie să primească totul de la
ceilalți. Iar Duhul Sfânt, **atras de
acel gol de iubire**, ne va putea
umple sufletul, deoarece nu
întâlnește obstacole care să
împiedice deplina comuniunea.

Cel „sărac în duh”, pentru că nu a
ținut nimic pentru sine, are totul;
**este sărac de sine și bogat în
Dumnezeu.**

Și aici are valoare cuvântul
evangelic „dați și vi se va da”:
dăm ceea ce avem și ne este dat
**nimic mai puțin decât
împărăția cerurilor.**